

ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ved Sagens 1ste Behandling; det blev ogsaa holdt godt tillukket, men det kunde dog ikke til sidst staa for den Dirks, vi anvendte. Det ærede Medlem har jo haft udmærket Lejlighed til at udtale sig om det, ikke blot her i Tinget, men ogsaa i Landstinget, idet han udtrykkelig er bleven spurgt. Men det ærede Medlem gik uden om og gav ikke noget Svar. Jeg ved nu ikke, om det er det, som det ærede Medlem forstaaer ved Ærlighed og Sandhed i Politik. (N. Neergaard: Jeg tilbød at svare i Udvalget.) Men der kom ikke noget Svar. (N. Neergaard: Fordi Betingelserne ikke bleve opfyldte).

Saa forsøgte det ærede Medlem paa samme Maade som det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) ligesom at slippe udenom, ligesom at viske lidt ud, thi han kom ogsaa til at slaa sin Lid til Fredsopløsningen. Jeg er bange for, at det bliver ogsaa et Therese-Skab. Det er den Politik, som det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede Medlem fra Løvel kredse om, vi maa ikke faa klar Besked derom, men til sidst skal det nok vise sig, at der ligger en dyb og stor og god Politik inde i Skabet, og det er denne Fredsopløsning. Jeg tror, at naar Skabet bliver lukket op, er det ganske tomt; det kan være, at der ligger en Bukseknop, men mere tror jeg absolut ikke. Det vil sige, der kan komme til at ligge noget andet, der kan komme til at ligge et Forræderi mod det danske Demokrati. Det ser jeg meget vel; man kan nemlig opgive Kravet om de kongevalgtes Opløsning, finde et eller andet Paa-skud til at fortolke sine Anskuelse om det. Jeg fik ikke noget Svar fra det ærede Medlem fra Løvel paa mit bestemte Spørgsmaal til ham om, hvorledes han vil komme udenom dette Spørgsmaal. Jeg vil spørge det ærede Medlem fra Løvel: Hvilket andet Vaaben er han i Besiddelse af, hvis det skal komme til Kamp med Landstinget, hvis man skal haabe gennem Kamp paa lovlig Maade at forandre Landstingets Sammensætning i dets Rod, altsaa afskaffe den privilegerede Valgret, hvilket andet lovligt Middel mener det ærede Medlem fra Løvel da, at Demokratiet er i Besiddelse af. Jeg ser ikke mange andre Midler; jeg ser, at dette er et godt Middel, jeg ser, at den, der vil begynde at anfægte dette Middel, er langt ude paa en meget farlig Vej. Deri har den højtærede Konseilspræsident jo fuldstændig Ret: Enten opløses de kongevalgte, eller de op-

løses ikke, om det er en Fredsopløsning eller en Kampopløsning, er i denne Sag fuldkomment ligegyldigt. Hvad hjælper det det ærede Medlem fra Æbeltoft, at han finder noget, han kalder en Fredsopløsning (Munterhed). Ja, de ærede Medlemmer maa undskylde, at hans Politik sommetider forekommer mig at være fra de nedre Egne, der bliver let en vis Allusion, det er en Politik fra et Lavland langt nede i „Dalen“ — det ærede Medlem har sikkert set denne Opera —, sommetider i Sumpen. Sump og Dal og Bjerg have jo for øvrigt været anerkendte parlamentariske Udtryk.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft siger Fredsopløsning, og han haaber saa paa en Overenskomst med Højre om det, som han nu kaldte tvivlsomme Spørgsmaal, skønt han dog selv er klar over, hvorledes det skal løses, men hvorledes tænker det ærede Medlem sig denne Overenskomst? Hvorfor vil han ikke give et klart Svar? Hvorfor vil han, der bliver ved Gang paa Gang at presse Konseilspræsidenten til at give klare og minutiøse Data, ikke selv give et Svar? Vi have faaet Svar med Hensyn til hans principielle Stilling til denne Sag: han holder paa de kongevalgtes Opløselighed, men nu spørger jeg om hans taktiske Stilling. Hvad forstaaer det ærede Medlem da ved det, han kalder Fredsopløsning, hvorledes tror han at kunne komme udenom dette Spørgsmaal ved denne? Hvis det ærede Medlem ikke kan eller vil svare derpaa, stempler han sin egen Politik som lige saa uklar og tve-tydig, som han søgte at stemple Regeringens Politik, hvor det drejede sig om rent taktiske Spørgsmaal. Og her er det ikke taktiske Spørgsmaal, men dette vedrører i højeste Grad en principiel Opfattelse. Hvis man vil søge at komme udenom dette Spørgsmaal ved en Fredsopløsning og enes med Højre om at lade dem blive siddende under en eller anden Form, sker et af to, enten komme de gamle igen, eller der kommer nye. Og hvis det er sket, at der ingen virkelig Opløsning er foregaaet, er dermed det vigtigste Vaaben, som Demokratiet har, naar det gælder en virkelig Kamp, slaaet ud af dets Hænder. Det er det, det staaer paa, og derfor vil jeg nødig se et Vælgerflertal lægge Grundlovsændringen, enten den nu bliver lille eller større, i Hænderne paa det ærede Medlem fra Æbeltoft, det ærede Medlem fra Løvel eller det ærede Medlem fra Ringkøbing. Jeg tror, det er en farlig